

LØRENSKOG KOMMUNE
Sentraladministrasjonen
Planavdelingen

Landbruks - og matdepartement
Postboks 8007 Dep.
0030 OSLO

Landbruks- og matdep.	
Saksnr.:	2006/00143 71
Mottatt:	08 MAI 2006 MP/SDO
Saksbeh.:	MBB 713
Kopi:	Avskr.:

Saksbehandler: Bjørn Torp

Direkte telefon: 67 92 96 10

Deres ref.: 200600143

Vår ref.: 06/1417 - 3/06/13453

Klassering: V52

Dato: 05.05.2006

Høring av forslag til endring av lov 15 juni 2001 nr. 75 om veterinærer og annet dyrehelsepersonell

Det vises til brev, datert 15.02.06, vedrørende ovennevnte.

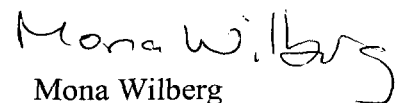
Lørenskog kommune v/miljø- og samferdselsutvalget behandlet saken, sak nr. 021/06, i sitt møte den 04.05.06. Vedtaket lyder:

1. "Lørenskog kommune registrerer at Landbruks- og matdepartementet har lagt som forutsetning at kommunene kompenseres fullt ut for tilleggskostnadene, og at dette i så fall vil synliggjøres gjennom kommuneøkonomiproposisjonen som legges frem i mai måned. Derfor vil Lørenskog kommune i utgangspunktet stille seg positiv til forslaget.
2. For å løse ansvaret i de bynære områdene bør det vurderes et interkommunalt samarbeid. Med få næringsutøvere innen landbrukssektoren i kommunen, er det behov for å ha en kostnadseffektiv administrasjon av tjenesten.
3. Kommunene får i den første tiden store administrative kostnader ved overtakelsen av ansvaret. Dette bør kompenseres særskilt.
4. Det er viktig å ha økonomisk forutsigbarhet for å kunne håndtere det nye ansvarsområdet, slik at man fortsatt klarer å opprettholde beredskapen mot smittsomme dyresykdommer."

Vedlagt følger kopi av saksframstillingen.

Med hilsen

Bjørn Torp
miljøvernssjef

Mona Wilberg
førstekonsulent

Postadresse:	Besøksadresse:	Bankgiro:	1628 05 91045	Telefon:	67 92 95 00
Rådhuset	Rådhuset	Internett:	www.lorenskog.kommune.no	Telefaks:	67 92 98 10
1470 Lørenskog	1470 Lørenskog	E-post:	postmottak@lorenskog.kommune.no		

Kopi til:
Regionkontor landbruk

Pb. 84

2001 Lillestrøm

LØRENSKOG KOMMUNE

Klassering: V52
 Arkivsak: 06/1417/2
 Saksbehandler: Bjørn Torp

Utvalg	Saksnummer	Møtedato
Miljø- og samferdselsutvalget	021/06	04.05.2006

Forslag til endring av Lov 15. juni 2001 nr. 75 om veterinærer og annet dyrehelsepersonell - Høring

Vedlegg:

1. Brev fra Landbruks- og matdepartementet, datert 15.02.06, vedrørende høring av forslag til endring av lov 15. juni 2001 nr. 75 om veterinærer og annet dyrehelsepersonell.
2. Høringsnotat om endring av lov 15. juni 2001 nr. 75 om veterinærer og annet dyrehelsepersonell
3. Brev fra Den norske veterinærforening, datert 7. mars 2006, vedrørende forslag til endring av dyrehelsepersonelloven.

Andre saksdokumenter (ikke vedlagt):

1. Innstilling avgitt 10.09.04 fra utvalg oppnevnt av Landbruksdepartementet 29.03.04 vedrørende tiltak for å styrke klinisk veterinærtjeneste i næringssvake strøk.
2. Artikkel i Norsk Veterinærtidsskrift Nr. 2/2006, side 118, vedrørende ny avtale om klinisk veterinæravakt på plass.

Saksopplysninger:

Det er lagt fram høringsnotat om endring av lov av 15. juni 2001 nr. 75 om veterinærer og annet dyrehelsepersonell.

Departementet ber kommunene kommentere følgende:

- Administrative og økonomiske konsekvenser for kommunene.
- Eventuelle merknader til lovutkastet.

I de bynære områder preges landbruket av stordriftsbesetninger innen svineproduksjon, noe melkeproduksjon og svært mye fritidsorientert hestehold. Det er således vanskelig å opprettholde fagkunnskap om stordyrpraksis. I vårt område ivaretar Veterinærhøgskolen denne oppgaven.

Vurdering:

Lov 15. juni 2001 nr. 75 om veterinærer og annet dyrehelsepersonell (dyrehelsepersonell-loven) danner det lovmessige grunnlaget for veterinærvirksomheten i Norge. Etter lovens § 1 annet ledd er det i dag staten som har det overordnede ansvaret for å sikre en landsdekkende dyrehelsetjeneste. Departementet ønsker at kommunene fra 2007 skal sørge for tilfredsstillende tilgang på tjenester fra dyrehelsepersonell. For at det skal bli mulig må lovens § 1 annet ledd oppheves. Samtidig foreslås det en ny bestemmelse i § 3 a om kommunens ansvar.

Departementet viser til at næringskomitéen i Inst. S. nr. 180 (2004-2005) bl.a. uttalte følgende:

”Den kliniske veterinærvakten er samfunnets sikkerhetsnett for å sikre at det er tilgang på veterinærtjenester. For bønder er det helt grunnleggende at dyr kan få behandling innen rimelig tid og dermed unngå unødvendig lidelse.”

Departementet legger derfor til grunn at kommunens ansvar for å sikre døgnkontinuerlig tilgang på tjenester fra dyrehelsepersonell normalt må ivaretas gjennom en organisert vaktordning. I forslaget til ny lov vil § 26 om klinisk vakt oppheves.

Ved at kommunene får ansvar på dette området, mener departementet at ansvaret legges nær brukerne og de faktiske behovene. Departementet mener videre at de lokale behovene dermed bør kunne bli løst på en god måte ut fra de stedlige forholdene.

Ulike behov:

Forholdene rundt i landet er svært forskjellige når det gjelder hvor god dekning det er av dyrehelsepersonell. Befolkningstetthet, avstander, antall og typer husdyrbruk og dyrehold har innvirkning på grunnlaget for at dyrehelsepersonell etablerer seg i et område og hvor mange etableringer det er muligheter for. Tiltak fra kommunens side for å sørge for tilfredsstillende tilgang på tjenester fra dyrehelsepersonell (på dagtid) vil primært være nødvendig der behovet for dyrehelsetjenester ikke er stort nok til etablering av en bærekraftig veterinærpraksis. Det er også viktig å ha rettferdig fordeling av rettigheter og plikter samt et likeverdig tilbud og tilgjengelighet for dem som trenger tjenestene. Det må være et mål å unngå forskjellsbehandling av landets innbyggere og vilkårene for næringsutøvelse.

I Oslofjordregionen er det god dekning med veterinærer. Derfor bør hovedfokus være rettet mot at vaktordningen fortsatt skal ivareta og sørge for tilfredsstillende tilgang på tjenester fra dyrehelsepersonell hele døgnet.

Veterinærdekning:

Dekningen i vårt område er i dag god. Praksis innen sports-, fritids- og selskapsdyr har hatt en sterk vekst de siste tiårene. Få veterinærer var sysselsatt innen dette feltet for 30 år siden. I følge Mattilsynet er det nok veterinærer til å dekke vaktordningen.

Slik det fungerer i dag, sender de frivillige privatpraktiserende i vaktordningen regning til Mattilsynet etter oppdragene som de har utført. Satsene blir forhandlet fram sentralt. Veterinærene, ved Den norske veterinærforening (DNV), ønsker at satsene fortsatt skal bli forhandlet sentralt. Veterinærforeningen mener dette er en viktig forutsetning for at ordningen skal fungere skikkelig over hele landet. Rådmannen vil gjøre oppmerksom på at det vil være Kommunenes Sentralforbund (KS) som vil føre forhandlingene for kommunene dersom ordningen overføres fra staten.

Kommunene skal bestemme hva som er tilfredsstillende vaktberedskap. Det kan derfor ved en eventuell ansvarsoverføring være fornuftig, i samarbeid med veterinærene som er med i vaktordninga, å komme frem til en felles enighet om dette spørsmålet.

Økonomi:

Både administrasjon av ansvaret for å bidra til tilfredsstillende tilgang på tjenester fra dyrehelsepersonell og administrasjon av en vaktordning for dyrehelsepersonell, vil gi en del nye administrative kostnader for kommunene. Departementet tar sikte på at nødvendige administrative kostnader i kommunene skal kompenseres i forbindelse med ansvarsreformen.

Regjeringen har også en ambisjon om at alle nye oppgaver som pålegges kommunal sektor skal være fullfinansiert. Landbruks- og matdepartementet tar sikte på at både midlene til klinisk veterinærvakt og midler knyttet til det nye ansvaret for tilgang på tjenester fra dyrehelsepersonell skal innlemmes i rammetilskuddet til kommunene, ev. etter øremerking av tilskuddet i en overgangsperiode. De økonomiske sidene av ansvarsreformen vil bli nærmere omtalt i kommuneproposisjonen som legges fram våren 2006.

Landbrukskontoret har ikke klart å finne fram til noen konkrete tall for hva ordningen vil koste for kommunen, men mener at man bør invitere veterinærene som er med i vaktordningen til drøfting og kartlegging av de økonomiske kostnadene samt av organiseringen. Et sentralt punkt her vil være veterinærdekningen om det er en hensiktsmessig dekning av vaktordningen. Det er viktig at arbeidspresset og ansvaret for den vakthavende veterinær ikke blir for stort, samtidig som man også dekker opp behovet som landbruket har for tilgang på veterinærer.

Det vil være vanskelig for kommunen å vurdere om det vil følge tilstrekkelige midler med ansvarsoverføringen, samtidig som vi ikke har oversikt over de økonomiske kostnadene med dagens ordning.

Slik ordningen praktisk fungerer i dag, leverer veterinærene i vaktordningen etter utført oppdrag regning til Mattilsynet. De får da betalt etter faste satser, som er forhandlet fram sentralt.

Organisering:

Tiltak fra kommunenes side for å sørge for tilfredsstillende tilgang på tjenester fra dyrehelsepersonell (på dagtid) vil primært være nødvendig der behovet for dyrehelsetjenester ikke er stort nok til etablering av en bærekraftig veterinærpraksis. Kommunene vil i prinsippet stå fritt til å vurdere hvilket nivå de mener er tilfredsstillende tilgang på tjenester fra dyrehelsepersonell, men det må sikre brukerne en forsvarlig veterinærtjeneste bl.a. ut fra reiseavstander og reisetid.

I strøk av landet med god dekning av dyrehelsepersonell, vil kommunens ansvar kun være relatert til tilgang på tjenester (vaktordning) i de tidsrom som ikke anses som ordinær arbeidstid for de aktuelle næringsutøverne.

Kommunene står fritt til hvor man legger ansvaret for de nye oppgavene som lovforslaget medfører. Det kan tenkes at en fordeling av ansvaret mellom landbrukskontoret og helseetaten vil være en fornuftig organisering. Der landbrukskontoret passer på at det hele tiden er tilgjengelige veterinærer o.l., og helseetaten har ansvar for saker som går mer på smittevern. Dette er ting som bør utredes nærmere om hva som er mest praktisk og arbeidsbesparende.

Annet:

Lovforslaget gir rom for ulike tilnæringsmåter for kommunene. Det kan være aktuelt med interkommunalt samarbeid mellom to eller flere kommuner hvis forholdene ligger til rette for en slik ordning. Lovforslaget gir ikke noe pålegg om at den enkelte kommune skal sørge for en tilfredsstillende dyrehelsetjeneste på egenhånd.

Departementet foreslår derfor at den lovbestemmelsen som spesifikt regulerer klinisk vakt oppheves. De hensynene vaktordningen skal ivareta, omfattes av det ansvaret kommunene foreslås gitt etter ny § 3a til å sørge for tilfredsstillende tilgang på tjenester fra dyrehelsepersonell.

Ved en overføring av ansvaret for den kliniske veterinærdekningen til kommunene er det viktig å ha en spesiell fokus på at tilgangen i felten ikke reduseres. Dette forutsetter et tett samarbeid og evaluering i en overgangsfase mellom Mattilsynet, kommunene, landbrukets organisasjoner og de praktiserende veterinærene.

At kommunene gis et administrativt ansvar for veterinærtjenester vil kunne bidra til å styrke kompetansen for den kommunale landbruksforvaltning. Smittevern og helse vil bli en viktig del av det kommunale beredskapsarbeidet, slik vi i dag opplever det i forbindelse med utbrudd av dyresykdommer som for eksempel fugleinfluensaen.

Rådmannens forslag til vedtak:

1. Lørenskog kommune registrerer at Landbruks- og matdepartementet har lagt som forutsetning at kommunene kompenseres fullt ut for tilleggskostnadene, og at dette i så fall vil synliggjøres gjennom kommuneøkonomiproposisjonen som legges frem i mai måned. Derfor vil Lørenskog kommune i utgangspunktet stille seg positiv til forslaget.
2. For å løse ansvaret i de bynære områdene bør det vurderes et interkommunalt samarbeid. Med få næringsutøvere innen landbrukssektoren i kommunen, er det behov for å ha en kostnadseffektiv administrasjon av tjenesten.
3. Kommunene får i den første tiden store administrative kostnader ved overtakelsen av ansvaret. Dette bør kompenseres særskilt.
4. Det er viktig å ha økonomisk forutsigbarhet for å kunne håndtere det nye ansvarsområdet, slik at man fortsatt klarer å opprettholde beredskapen mot smittsomme dyresykdommer.

Lørenskog, 12.04.2006.

Arne Heilemann
rådmann

Knut Samseth (sign.)
landbrukssjef